

Boekrecensie

ExtraLapis 52 - 'Moderne Klassiker'

Raymond Dedeyne

Uitgegeven door Christian Weise Verlag München 2017. Auteurs: Thomas Weiland e.a.. ISSN 0945-8492 - pp 122 - 210 x 295 mm - 670 gram - softcover - prijs: 19,80 Euro (excl P&P).

"Moderne Klassiker" is de tweeënvijftigste titel binnen de bekende extraLapis reeks van mineralenmonografieën. Nu verwacht ik bij een dergelijke publicatie normaliter een éénduidige titel (of desnoods ondertitel) die meteen ondubbelzinnig stelt waaraan de potentiële koper of lezer zich mag verwachten, maar hier werd dat blijkbaar niet nodig geacht. "Klassieke mineralen" is een heel rekbaar begrip dat bovendien ook nog eens erg gevoelig ligt - getuige daarvan de ettelijke stevige tot passioneel verhitte discussies die we in het verleden daarover al mochten meemaken.

Op een duidelijke definitie daarvan moet je hier wachten tot je al volop aan het lezen bent: pas na twee bladzijden inleidende tekst blijkt dat onder "klassiekers" specimens worden verstaan die in de recente vijftig jaar werden gevonden en die tegelijk de geldende maatstaven voor de betrokken vindplaats en/of mineraal significant hebben verhoogd. Dit impliceert dat ook oude vindplaatsen terug kunnen worden opgevoerd. Nog eens twee pagina's verder wordt terloops vermeld dat het bestek van dit werk ook nog eens ingeperkt wordt tot klassiekers die nog niet eerder in andere recente nummers van extraLapis werden behandeld – reden waarom bijvoorbeeld landen zoals Marokko en Namibia erg stiefmoederlijk worden behandeld. Een voorafgaande korte verduidelijking op de achterflap van dit werk kon hier onnodige inhoudelijke teleurstellingen hebben voorkomen.

In de inleiding (4 pp) worden de kenmerken van het huidige mineralen verzamelen geschetst en - zoals hierboven reeds aangehaald – het bestek van het werk afgebakend. Daarna worden de nieuwe klassiekers volgens een min of meer geografisch stramien opgevoerd. Eerst komen de (voormalige) USSR (16 pp) en Roemenië (8 pp) aan de beurt. Dan doet Berthold Ottens (wie anders) zijn verhaal over India (14 pp). Als intermezzo volgt een bijdrage van Bryan Lees over zijn "specimen mining" avonturen (16 pp) van de afgelopen jaren: dit is een vertaling van een eerdere Engelstalige bijdrage van zijn hand, zonder bronvermelding – een kwalijke gewoonte waaraan extraLapis zich in recentere nummers al eerder bezondigde.

De Australische bijdrage wordt op vrij onverklaarbare wijze beperkt tot een verhaal over Tasmaanse crocoiet (2 pp) – je vraagt je af waar bijvoorbeeld de pyromorfiet uit Brown's Prospect in de Rum Jungle blijft? Vervolgens komen Mexico (12 pp) en Afrika (16 pp) aan de beurt. Iran wordt bedacht met niet minder dan 8 pagina's: buitenmaats royaal als je bedenkt dat dit land op gebied van mineralogische klassiekers zo ongeveer nog alles te bewijzen heeft – of is hier de marketing machine aan het werk?

China sluit de rij (19 pp), alweer met een vertaling - ditmaal van een Engelstalig artikel van Rob Lavinsky, eens te meer zonder

bronvermelding. Hierbij slooft de auteur zich vooral uit om de recente exorbitante Chinese prijsstijgingen uit te leggen/te verrechtvaardigen – wat dan wel ten koste gaat van zijn overzicht van relevante nieuwigheden dat eerder fragmentarisch blijft. Er wordt afgesloten met een uitermate mager lijstje (één derde pagina) van literatuurreferenties.

De presentatie van het geheel is dan weer uitstekend: dit is ongetwijfeld hét sterke punt van Weise Verlag en zonder twijfel de voornaamste reden waarom deze reeks goed in de markt blijft liggen. Er werd ditmaal echter frequent geopteerd voor mineralenfoto's van kleiner formaat dan gewoonlijk (plaatsgebrek?) en daardoor wordt her en der nogal wat aan detail ingeboet.

“Moderne Klassiker” is eens te meer een mooi plaatjesboek geworden dat je met veel genoeg doorbladert, maar helaas met iets minder genoeg leest. De keuze aan klassiekers is niet echt uitgebalanceerd en je leert ternauwernood iets bij - tenzij je de voorbije vijftientig jaren nooit een tijdschrift of boek hebt opengeslagen en het verschijnsel Internet aan je voorbij is gegaan. Als ik de recente extraLapis exploten overschouw krijg ik hoe langer hoe meer de indruk dat de uitgevers momenteel met een ernstige (literaire) bloedarmoede kampen (op enkele gelukkige uitzonderingen na – zoals het onvolprezen N° 46 “Pyromorphit, Mimetesit und Vanadinit” van Gregor Markl)
